

Poema

Silvia Tasende¹

Cando sento enriba túa,
todo ten unha razón cristalina de ser,
mesmo eu:
o xersei do revés,
as mazás inocentes,
o remate esfolado do vestido,
as rúas cegas,
as anduriñas sen balcóns,
os calcetíns solteiros,
os nomes compostos,
as linguas mortas,
as guerras preventivas e as contestatarias,
a Declaración Universal de Dereitos Humanos,
o pan industrial;
os poemas inéditos.

¹ <https://ladytasende.wordpress.com/>.